9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 13n. AUGUSTUS 1892 — N° 450

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HET ONDERWIJS IN NOORD-AMERIKA.

———o———

De heer Zacharias Montgomery, een bekend rechtsgeleerde, die onlangs door den Senaat van Washington tot substituut van den attorney general werd benoemd, heeft laatstelijk een werk uitgegeven, dat tot titel voert: *The school question from a parental and non secretaria standpoint.* Dit werk is de vrucht van een omvangrijke vergelijkende studie over het schoolwezen. Bij zijn onderzoekingen bepaalde hij zich tot de opvoeding en het onderwijs der kinderen en hield zich buiten alle godsdienstige beschouwing. De schrijver heeft zich niet te vreden gesteld, het recht der ouders over de opvoeding en het onderwijs hunner kinderen principieel te verdedigen; hij heeft ook de geschiedenis geraadpleegd, hij heeft de feiten doen spreken en zooals men zien zal is hun taal welsprekend.

De heer Montgomery heeft zes der Vereenigde Staten gekozen die reeds meer dan tweehonderd jaren het systeem hebben aangenomen van verplichtend onderwijs, uitsluitend van Gouvernementswege verstrekt; *antiparental public school system* en hij heeft de statistiek der misdaden in deze Staten vergeleken met die van zes anderen, die hunne scholen zoo ingericht hebben dat het natuurlijk recht van Vaders en Moeders op de opvoeding hunner kinderen geëerbiedigd blijft: *parental system of education.*

De zes staten van de eerste soort door Montgomery opgenoemd zijn: Massachusetts, Maine, New-Hampshire, Vermont, Connecticut et Rhode-Island. De zes der tweede soort: Virginia, Maryland, Delaware, Georgia, Noord- en Zuid Carolina.

De schrijver doet opmerken, dat deze twee statengroepen gevestigd zijn in hetzelfde tijdperk; door landverhuizers die van hetzelfde werelddeel, Europa, kwamen; die dezelfde taal spraken; die op dezelfde trap van beschaving stonden; die dezelfde wetten, dezelfde zeden, denzelfden godsdienst hadden. Allen, alleen Maryland uitgezonderd, waren protestant.

In hun politieke en maatschappelijke inrichting verschilden zij in een punt: de lagere school. In 1647 voerde de Staat Massachusetts het verplichtend openbaar onderwijs in en werd daarin gevolgd door de vijf andere bovengenoemde staten. De zes staten der tweede soort echter namen het vrije onderwijs aan en behielden dit tot op onze dagen.

Twee honderd en dertig jaar later, dus weinig jaren geleden, wees een statistiek, die na onderzoek over de vruchten van het onderwijs was ingesteld de volgende cijfers aan: In de eerste zes Staten die sedert tweehonderd jaren de openbaren school bezaten waren er op 2,665,945 inwoners 8,544 volwassen personen die lezen noch schrijven konden, dat wil zeggen een op de 312; in de zes andere Staten die de vrije scholen hadden, waren op 3,181,969 inwoners 262,802 volwassenen, die evenmin konden schrijven noch lezen, dat is dus een op de twaalf. Het onderwijs was dus dáár zeer ontwikkeld, waar het verplichtend was en ingericht en onderhouden door den Staat.

Deze conclusie was natuurlijk koren op de molen der vrienden van het openbaar, neutraal onderwijs. Het blijkt hier, naar zij meenen, maar al te duidelijk dat een godsdienstig onderwijs — zoo als bijvoorbeeld door de Katholieken op hun bijzondere scholen gegeven wordt — de vooruitgang en ontwikkeling belemmert. Indien echter de vrucht van het onderwijs, beschaving en vooruitgang moet zijn zal het vervolg der studie van den heer Montgomery den vereerders van het openbaar, neutraal onderwijs als een koude waterstraal op het lijf vallen.

De heer Montgomery stelt, nadat hij de voorgaande verhouding der wetenschappelijke ontwikkeling in de twaalf Staten van Amerika in het licht gesteld heeft, een onderzoek in, naar de verhouding der misdaden die in dezelfde Staten bedreven worden. En nu krijgt hij de volgende resultaten. In die Staten waar het neutraal onderwijs van bestuurswege werd bekostigd en verplichtend was, bevonden er zich in het jaar 1860 2,459 veroordeelden in de gevangenissen, wat één op de 1,084 personen uitmaakt; waar echter het onderwijs vrij was, telde men in hetzelfde jaar slechts 477 veroordeelden, wat gelijk staat met één op de 6670 personen.

Wat de zelfmoorden betreft, men berekende er in de eerste Staten één op de 13,285 in de laatste één op de 56,584.

In de Staten van de eerste soort was er één hulpbehoevende, die uit de kas van het Bestuur moest verzorgd worden, op de 178 inwoners; dáár echter waar het onderwijs niet verplichtend was, bevond er zich één op de 345.

De heer Montgomery haalt nog een andere statistiek aan waaruit blijkt dat in het jaar 1870 in die plaatsen waar men het voorrecht had van het openbaar, verplichtend onderwijs te kunnen genieten 3549 krankzinnigen waren op een bevolking van 2,808,491 blanke inboorlingen, wat op de 800 inwoners één gek bedraagt. In de andere Staten echter telde men op een bevolking van 5,600,255 eveneens blanke inboorlingen, slechts 3,202 krankzinnigen, wat een gek op de 1,810 bewoners uitmaakt.

Deze ondervinding door twee eeuwen gestaafd levert van den eenen kant voorzeker het bewijs, dat de Staat, wanneer zij de plaats inneemt der ouders, bij het vervullen van een plicht die op hen rust, spoedig tot een groote ontwikkeling van het onderwijs kan geraken. Van den anderen kant echter ziet men dat het onderwijs alleen niet voldoende is; het moet vergezeld gaan van de opvoeding, van de bewerking der ziel, van de leiding der wil ten goede; waar dit ontbreekt wordt de verhouding der vermogens in den mensch verbroken, en neemt het getal van misdadigers, zelfmoordenaars en ellendigen schrikbarend in de maatschappij toe.

Om de gevangenissen te sluiten, de ellende van de aarde te verdrijven, de beschaving in bloei te doen toenemen is het derhalve niet genoeg, zooals op hoogen toon dikwerf beweerd wordt, scholen te openen en die met kinderen te vullen. In tegendeel, na de statistieken door den amerikaansche rechtsgeleerde aangehaald, kan men zeggen, dat de Staat slechts een godsdienstloos onderwijs verplichtend behoeft te stellen om het getal misdadigers en behoeftigen aanmerkelijk te doen toenemen. "Dit systeem, zegt de heer Montegomery, is als een vergiftige bron waaraan de geslachten zich beurtelings komen laven, maar die in het lichaam der maatschappij het zaad van verval doet doordringen waarvan de werking langzaam maar onvermijdelijk is."

Het nieuwe hospitaal.

———o———

Het was een lofwaardige opzet onzer koloniale regeering, den toestand der zieke militairen van marine en landmacht te willen verbeteren door de oprichting van een flink, practisch, gezond, frisch hospitaal. Het oude voldeed niet aan de eischen, die men zulk eene inrichting billijker wijze mag stellen, gelijk door de geneeskundige commissie werd verklaard.

Een nieuw was dus noodzake-

FEUILLETON.

HUSTICIA DIVINA

(*Continuación i Conclusión*)

Abandonando e templo, nan a bai kibrá toer e cruz- é imágennan riba camina público, i nan a cargá e garosji coe e páloenan. E procurador a reservá p'éle e honor di dal cada cruz e promer tres golpi, i caba e otro bandídonan tabata completá e obra di destrucción. Asina nan a camná e hinter contorno, i bien pronto no a keda sino un único senjal dje antiguo culto. Tabata na entrada dje pueblo; alji, na un chiquita elevación, tabatin un cruz di piedra poné, cargando un imagen di Cristo també di piedra. Ainda gólpinan di hacha no a tokéle. Tabata un verdadero obra maestra, producí pa fé dje artista. Ma parando awor delante dje crucificado di piedra, Max a vomitá calúmnianan di más horrorosa contra e Salvador di género humano, i e Vandalo nobo a despedazá, coe su paloe, e excelente bonita cabez dje Cristo.

E expedición a caba. Den misa nan a poné un curpa di guardia militar, i e otro bandidonan a regresá na e aldea. Mi tío, apesar di su edad avanzá a ser desterrá. Mi a bolbé atrobé bai cas di mi tata i mi mama, i revolución a keda continuá, multiplicando crueldad i horror toer camina.

II

Un mainta di luna di Octubre 1855, ora mi a bai hospital, según mi costumbre, bai haci mi visita diaria, i koe mi a drentá den sala di hombernan, mi a remarcá, riba un dje cámanan di heroe di enférmonan, un cara di un palidez aterradora, i mi dici den mi mes: la muerte no ta leeuw. Mi a camná yegá cerca e anciano droemí aljí, i yen di atención mi a keda ta observá e faccionnan enflaqueci i arrugá tantoe pa edad como pa sufrimiento; coe un vista ehercitá mi a mirá bien liger, koe pronto e última chispa dje vida lo extinguí. Tabatin algo den dje faccionnan koe a excitá mi atención fuertemente; tabata parcé mi koe a mira e cara alji no ta mucho tempoe pasá. Como mi mirada tabata penetrante, indagadora, e anciano, riparando mi atención, dici:

— "¿Lo mi moerí pronto. mi bon Senjor?"

— "Bo ta parcé fuerte ainda, i bo cabez ta i ta keda bon te ainda ¿no ta verdad?"

— "Sí, cabez ta bon, ma curpa ta debil.

— "¿Ki medicina e Sor a doená bo?"

— "¿Medicina? Mi no kier ningún, mi a bini aki pa mi moeri na paz, i mi ta spera e momento coe alegría."

E anciano a exhalá un profundo suspiro, él a alzá su wowo na cieloe coe tanta expresión, koe mi a keda conmové, i mi tabata sinti mi más i más cadená na e cama di morto koe, sin embargo, mi mester a abandoná pa mi bai haci mi otra visítanan. Mi a keda ta vacilá, ora e Sacerdote di hospital a yegá.

Mirando e pader, e anciano a poné su manoe flacoe na su cabez pa descubriéle i pa saludá e ministro di Dios... Nan tabata kier koe e anciano lo no a kitá su sombré.

— "Nó, senjores", él dicí coe un voz solemne i como si fuera inspirá, "na presencia di morto i a punto di comparecé delanti di Dios, mi mester reconocé su óbranan i anunciá nan delanti di él, koe El ta manda mi, pa prepará mí pa e última prueba."

Na e momento aljí mi kier a retirá, afin di no ta presente na e confesionnan koe únicamente ministro di Dios mester tendé. Ma e anciano a retené mí, diciendo:

— "Keda, Senjor; keda, senjor, mi ta suplicá bo, keda, i sea un testigo más di mi crimen i di mi arrepentimiento."

En seguida él a moestrá nos su manoe drechi koe él a tené te awor scondí den un sorto di sacoe di cueroe. E manoe no tabata sino wesoe i nérvionan.

— "Cuarenti tres anja pasá," e anciano a continuá, "Dios a castigá e manoe aki koe a destruí e senjal di nos Redención."

I di golpi mi memoria a ser iluminá como pa un relámpago; mi a reconocé den e víctima alji di Husticia divina, e ex-procurador dje pueblecito, camina mi a pasá di más agradable dianan di mi huventud. Sorpresa i miedo a enmudecé mi; fuera dj'esai mi no tabata tribi papiá ni un palabra, temiendo, koe si mi largá nan sabi kende mi ta, esai lo a precipitá morto dje anciano. El a continuá anto:

— "Después di a devastá templo dje pueblo koe mi tabata mandá, mi a kibrá toer e cruznan den contorno i e mes día Dios a arrebatá mí mi único jioe homber. Apenas él a cabá bahá den su tumba, i koe mí a bolbé cas, mí, den mi furia mí kier a vingá mí del Eterno; mi a largá poné un ketel masjá masjá grandi, yen di agua, riba candela, mi a hincá, bao dj'éle toer e páloenan di cruz koe mi a kibrá i mi a tirá den dj'éle ta herebé e excelente cuadro, representando Santa Maria Magdalena, koe mi a hortá den templo dje aldea...... Un chispa dje hoguera koe mi a cendé a boelá, riba mi manoe, hací un herida koe ni doctor ni tempoe por a curá. Ma esai ta nada ainda. E vlamnan, producí pa e paloe bin-

lijk; een beter flinker hospitaal, waarin de zieke soldaat spoediger en zekerder de gezondheid zouden kunnen terug bekomen en herstellende een aangenaam en vroolijk verblijf vinden.

Hiermede willen wij niet zeggen, dat het nieuwe thans voltooide en betrokken prachtige hospitaal uit het oogpunt der kosten beschouwd, onze goedkeuring wegdraagt. De daarvoor uitgetrokken som vinden wij onnoodig groot, in aanmerking genomen het in den regel klein getal onzer zieke militairen en daarbij het vele goede en nuttige in onze kolonie wat slechts op geldelijken steun der regeering wacht, om tot stand te komen of vooruit te gaan. De inrichting had onzes inziens toch een model-hospitaal kunnen zijn zonder juist zooveel ruimte te beslaan als het nu doet.

Doch deze bemerking doet niets ter zake van het standpunt gerekend, waarop wij ons plaatsten bij deze beschouwing. Dit is: was een militair-hospitaal, aan alle eischen van zulk een zieken-inrichting voldoende, noodig en wenschelijk en heeft de bouwmeester er van, de Heer A. Martis met die eischen loffelijk rekening weten te houden. Het eerste punt hebben wij reeds zooeven bevestigend beantwoord. Het tweede? Wie een bezoek brengt aan Plantersrust, toegerust met eenige kennis van wat alzoo in een sanitaire inrichting kan worden verlangd en eenig begrip van de moeilijkheden hier in de kolonie aan het degelijk bouwen van iets nieuws verbonden en na bereidwillig toegang verkregen te hebben door de kolossale, bevallige en vroolijke gebouwen geleid werd door den vriendelijken hospitaalmeester den Heer Jolly—die bekent volmondig: daar heeft onze stadgenoot, de heer A. Martis, chef van het bouwdepartement, alle eer van; hij heeft de hem opgelegde taak door en door begrepen en er onberispelijk aan beantwoord zoo uit sanitair als bouwkundig en practisch oogpunt.

Ziehier een opsomming van wat men er vindt. Aan den ingang een monumentaal voorgebouw met hoog en sierlijk bordes en frontespies. Daarin is links de apotheek, 't magazijn van geneesmiddelen, het Bureau van den Apotheker en rechts het Bureau van den Chef van geneeskundigen dienst en den hospitaalmeester benevens het kleedingsmagazijn. Aan den achtergevel van dit voorgebouw valt uw oog van het ruime balcon op zes kolossale gebouwen, aan iederen kant drie, gedeeltelijk voor officieren gedeeltelijk voor mindere manschappen bestemd. Achter wordt het breede plein tusschen die gebouwen gesloten door een ander, waar men een kleed- en snijkamer vindt. Daar is aan de linkerkant de keuken en de regenbak uitgebouwd welke laatste ± 225000 liters bevallen kan. Al deze gebouwen zijn rondom door ruime overdekte bruggen verbonden. Het heerlijkste gezicht geniet men naar alle windstreken van af deze balcons.

Op welk uur van den dag, bij welke windrichting ook een zieke zich in de versche lucht wil bewegen hij kan zeker zijn immer een aangenaam plekje te vinden tegen zonnestralen en windvlagen beschut.

Voeg hierbij de aan al de gebouwen, voor de zieken bestemd, comfortable aangebrachte badkamers en verdere gemakken en een practische waterleiding en men weet nagenoeg waaruit het nieuwe militaire hospitaal bestaat.

Wij voor ons, wij wisten wat van den kundigen en hoogst practischen architect den Heer A. Martis kon verwacht worden — hij had trouwens reeds in zoovele andere gebouwen vooral in het quarantaine-etablissement zijne bekwaamheden getoond — maar te meer waardeeren wij zijn arbeid omdat hij inderdaad een selfmade architect is, die in dit monumentaal gebouw het schitterendst bewijs zijner praktische vakkennis heeft neergelegd.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat bij Gouvernements-beschikking het volgende is bepaald:

1°. Met ingang van den 1n. Augustus a. s. de thans in gebruik zijnde postwisselformulieren in te trekken, en de nieuwmodel-postwisselformulieren in gebruik te stellen.

2°. Te bepalen dat gedurende het tijdvak 1—31 Augustus a. s. aan het publiek de gelegenheid zal zijn gegeven ter inwisseling van de thans gebezigde formulieren.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Susanet Boom, William Craast, Catalina Corpus, Altamire P. de Garcia, Goila M. de Nuñez, Anita Gonzalez, Juan P. Julia, Manuel Lamper, Rodolfo Morales, Francisca Marciales, Antonio Madeiro, Reymunda Morales de Salazar ten huize van Antonio G. Maduro, De timmerman Theodor, José Diego Rosales, Ana E. Ramirez.

Niet voor verzending vatbaar: de navolgende ongefrankeerde drukwerken; geadresseerd aan: Rigaud & Chapoteaut te Parijs, Nicoll The Tailor te New York, A. de Castro Bergner c/o Banco Nacional de Bogota te Bogota, Miguel Macia te Cartagena, W. F. Meinhardt te Bonaire, Eduard Kroon te Bonaire en een brief geadresseerd aan Petronilia Abila (Ubi?)

PROGRAMMA

VAN HET

VOLKSFEEST

TE GEVEN

door het Bestuur van Curacao, op den 31sten Augustus 1892.

Ter viering van den verjaardag van

H. M. DE KONINGIN.

1e. GEDEELTE.

12 uur des Middernachts van den 30en op den 31en Augustus 1892 bij het vallen van een schot van het fort Nassau:

Optocht met chineesche lantarens, bengaalsch vuur, fakkellicht en muziek, van het Gymnastiek-gebouw naar de tijdelijke Gouverneurs-woning en van daar langs de voornaamste straten der stad. Het Muziekkorps van de dd. Stedelijke Schutterij onder leiding van den 2den Luitenant Kapelmeester *C. Ulder* heeft zich daartoe vrijwillig aangeboden.

(De chineesche lantarens enz. worden in het Gymnastiek-gebouw aan liefhebbers uitgereikt.)

2e. GEDEELTE.

VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.

OM 9½ UUR 's VOORMIDDAGS.

1°. Wedstrijd op een dubbele spriet te water, 14 prijzen à f 1.—

2°. Wedstrijd in het zwemmen van af "Beer Saloon" te Otrabanda tot vóór de Gezelligheid.
1e. prijs f 3.— 2e. prijs f 2.—, 3e. prijs f 1.—

IN DE BREEDESTRAAT WILLEMSTAD.

3°. Gemaskerd zakloopen van af het pakhuis van den Heer Sprock tot aan de "Gezelligheid."
1e. prijs f 2,50, 2e. prijs f 1,50, 3e. prijs 1.—

3e. GEDEELTE.

AAN DE OVERZIJDE, WATERKANT.

OM 10½ UUR 's VOORMIDDAGS.

1°. Mastklimmen.
6 prijzen, bestaande uit diverse voorwerpen.

2°. Wedstrijd in het vangen van gladgeschoren, met vet ingesmeerde en van muilbanden voorziene varkens.

(De varkens worden als prijzen uitgeloofd).

4e. GEDEELTE.

IN HET GYMNASTIEK-GEBOUW.

OM 12½ UUR 's NAMIDDAGS.

Tombola voor de kinderen van de lands-en armen- scholen.

5e. GEDEELTE.

OP PIETERMAAI.

OM 2 UUR 's NAMIDDAGS.

1°. Watersteken.
4 prijzen à f 2.50.

2°. Ringsteken te paard voor liefhebbers.

6e. GEDEELTE.

IN DE HAVEN.

OM 4½ UUR 's NAMIDDAGS.

1°. Wedstrijd in het roeien met 6 riemssloepen van af de brug "Koningin Emma" tot "Ranka Master" alwaar een boei zal zijn vastgelegd en terug naar de plaats van afvaart.
De boei wordt van het Oosten naar het Westen omgevaren.
1e. prijs f 20,—, 2e. prijs f 10.—

2°. Wedstrijd in het pontenwrikken van af "Ranka Master" tot de brug "Koningin Emma."
1e. prijs f 5.—, 2e. prijs f 3.—, 3e. f 2.—

7e. GEDEELTE.

OM 8 UUR 's AVONDS.

Verlichting van de haven en van het fort Nassau en vuurwerk voor het Gouvernementshuis, en het Molenplein, Overzijde.

Zij die, wenschen deel te nemen aan bovengenoemde wedstrijden, worden verzocht zich vóór den 29n. dezer te vervoegen bij een der ondergeteekenden.

De Commissie belast met de regeling van het feest ter gelegenheid van Hr. Ms. verjaardag, het luisterrijk vieren van dien feestdag, wenschende te bevorderen, verzoekt de ingezetenen van Curaçao beleefdelijk, op dien dag te vlaggen en des avonds hunne woningen te illumineeren.

Curaçao den 12 Augustus 1892.

De President,
T. F. W. KRAFTT.

De Secretaris,
H. J. T. BOOMGAART.

NEDERLAND.

De Vorstin van Waldeck-Pyrmont, geboren Prinses Louise van Glücksburg, de tweede Echtgenoote van den regeerenden Vorst, den Vader van H. M. de Koningin-Regentes, is, volgens de *Kölnische Zeitung*, voorspoedig bevallen van een zoon.

— Naar men verneemt, zal onze Regeering deelnemen aan het Congres voor crimineele anthropologie, dat in Augustus te Brussel gehouden en aldaar door twee juristen vertegenwoordigd zal worden.

— Alle aanvragen om verlof, ook die, rechtstreeks gericht aan H. M. de Koningin-Weduwe-Regentes, zijn niet meer aan het recht van zegel onderworpen.

— Door den meubelmaker Van der Vaart te Groningen is naar Soestdijk verzonden, het poppenhuis, geschenk van mevr. Van Panhuys-Looxma aan H. M. de Koningin. Het stelt van buiten, tot in de kleinste bizonderheden, het raadhuis van Groningen, van binnen eene heerenbehuizing met 9 kamers voor. In de kamer vindt men geschilderde plafonds parketvloeren, kostbare meubelen, schilderijen, enz.; in de keuken het benoodigd koper- en blikgoed; de kelder is zelfs van 30 fleschjes wijn voorzien. Voor een badkamer is evengoed gezorgd als voor de hokken der vijf hondjes.

Bij de aanbieding wist H. M. haar gevolg, de poppen, spoedig te plaatsen, waarbij zij echter tot de ontdekking kwam, dat de gouvernante ontbrak. „Met bekwamen spoed” is deze daarop door de vereeniging „Tesselschade” vervaardigd, zoodat er nu aan deze zeldzame hofhouding niets ontbreekt.

— De vorige maand hield de vereeniging *Militaire Wielrijders in Nederland* eene algemeene vergadering te Utrecht.

Er werd besloten de Statuten te wijzigen, waarop tevergeefs de koninklijke goedkeuring was gevraagd.

Art. 6 werd veranderd in dien geest, dat elke militaire wielrijder lid van deze vereeniging kan worden.

De vergadering werd bijgewoond door den kapitein der genie B. Scheffer, schrijver van een artikel in de *Nederlandsche Spectator*: „Het rijwiel voor het Nederlandsche leger,” welk stuk reeds gedeeltelijk in *De Kampioen* werd overgenomen.

Hoewel waardeerende wat de militaire wielrijders reeds deden bij de manoeuvres, verklaarde deze kapitein zich toch overtuigd, dat van het rijwiel in ons leger meer partij kan worden getrokken.

Hij wenschte, dat voor den ordenancendienst bij elke compagnie (batterij of escadron) een velocipedist steeds beschikbaar zou zijn en dat daarvoor een geschikt vrijwilliger zou worden opgeleid. Zoo zou er een korps wielrijdende militairen ontstaan, en hierover moest het bevel worden gegeven aan de tegenwoordige militaire wielrijders, die in ontwikkeling ver boven de gewone wielrijdende soldaten staan. Spreker achtte het noodig, dat de tegenwoordige militaire wielrijders voor elke manoeuvre eerst gedurende een paar weken meer practisch onderricht zouden ontvangen in verschillende militaire aangelegenheden.

Voorgesteld en in beginsel besloten werd, den minister van oorlog dit denkbeeld mede te deelen, en hem te verzoeken, mede te werken tot verwezenlijking van het denkbeeld des heeren Scheffer.

BUITENLAND.

Rome.— Z. H. Paus heeft eene Encycliek gericht tot de Bisschoppen in Italië, Spanje en Amerika tot verheerlijking van Columbus. Zij begint met de verklaring, dat het aan de Kerk betaamt, aan dit eeuwfeest deel te nemen, wegens de verheven deugd van hen, welke hier door zielenadel uitblinken, en vooral, omdat Columbus een van de gloriën der Kerk is, daar het katholieke geloof hem tot zijne grootsche onderneming voerde, en het menschdom zijne ontdekkingen dus aan de Kerk te danken heeft. In tegenstelling met de beroemde mannen, die vóór of na hem onbekende landen hebben ontdekt, is Co-

---

disjoná, a esparcéle den mi cas, i na un instante e incendio a devorá mi esposa koe no por a huí, mi castiljo i su dependéncianan. I mí, sumergi den di más horrible miseria, mi tabata sufri, sin cas, odiá di nan koe mi a despreciá i perseguí, i coe remordimiento den mi alma, mi a abandoná e tera koe mi a profaná pa mi irreligión; asustá pa e braza castigador, koe mi tabata sintí, mi a mendigá, durante 43 anja, mi pam i un rincón pa mi pasá anochi."

I dirigiendo él awor na e sacerdote, e moribundo a suplikéle di sacá fô di bao di su coesinchi un sacoe chiquito di cuero.

— "Atá", él a continuá, "ata e limósnanan koe nan a doená mi durante 43 anja, i koe mi a wardá coe toer exactitud, afin di largá trahá un cuadro, representando Santa Magdalena, igual na es un koe mi a distruí. Ciertamente, senjor, lo mi no bolbé lamantá dje cama di enfermedad aki; mi ta rogá bo di larga traha e cuadro i di mandéle n'e pueblo ***; ta un miserable pecador riba su cama di morto, Senjor, ta suplicá bo e favor alji."

E anciano a cai riba su cama, extenuá di cansancio i conmoción. Lágrima abundante tabata basjá di su wówonan, i nos toer també tabata yorá. Silencioso i enterneci, mi a keda largoe ratoe ta observá e homber anteriormente tan poderoso i tan orguljoso' muriendo na e momento aki coe un contrición santa den un hospital, den miseria.

Su manecé ora mi a repetí mi visita, tabatin den e sala di hómbernan un enfermo menos, i su otro dia, pa promer bê di mi vida, mi a acompajá na su última morada, cadáver di un morto di hospital. Toer hende tabata admirá di topá coe mi na e ceremónianan funeraria; ma mi tabata rezá fervientemente pa e ex-procurador.

¡Atento i curioso viahero! Si algún día bo ta viahá di Nancy i Estrasburgo i si bo mirá riba límitenan di Lorena un cruz di piedra di color di cinisji, koe parcé tin más di un siglo; si bo contemplá riba e cruz bieuw e imagen di piedra di Cristo, recientemente trahá, descubri bo cabez anto i bisá: T'aki Max, jioe homber dje ex-procurador X, a despedazá e Santo imagen di Jioe di Dios; atá e imagen nobo di Cristo, poné na lugar di es un bieuw mutilá. Bai después na e aldea, drentá den e templo simple, alji lo bo mirá e *ex voto* (deseo) dje anciano moribundo, e cuadro di Santa Magdalena, pagá coe limósnanan recogé duranti cuarenti tres anja pa e ex-procurador X, e destructor di cruznan, koe bao di manoe di Dios a birá humilde, arrepentido pa su penitencia heróica i su morto santo. FIN.

lumbus vooral bezield geweest door den geest des geloofs, die zijn genie en standvastigheid heeft staande gehouden, en hem troost heeft geschonken in de zwaarste beproevingen. Zijne eerste bedoeling was nieuwe landen voor het Evangelie te openen. De Paus beveelt, dat den 12 October of zondag daarna in alle kerken van Spanje, Italië en Amerika plechtig de H. Mis van den H. Geest zal worden opgedragen ter gedachtenis aan Christophorus Columbus en ter navolging van het voorbeeld, door den Paus, welke tijdens de ontdekking van Amerika regeerde, gegeven. Ook de Bisschoppen der andere volken zullen zich bij die feestelijkheid kunen aansluiten.

Frankrijk.—De Fransche Afrika-reiziger, de zee-officier Mizon geeft in de *Temps* een belangrijke beschrijving van het rijk Adamaua, tusschen Duitsch-Afrika en het Tschadmeer gelegen. Mizon roemt de schoonheid en de vruchtbaarheid van het Rijk, welks bevolking veel beschaafder is dan men zou denken. Het leger telt 400,000 man, waaronder een soort vreemden legioen van Mahommedanen van 100,000 man. Een deel der troepen draagt middeleeuwsche kleederdracht, die in de 16e en 17e eeuw was ingevoerd. Deze „Peuhls" genaamd, zijn eer blank dan donker; zij zijn afstammelingen van landverhuizers uit Egypte. Mizon vond bij velen hunner papieren uit de 16e eeuw en Egyptische zeden en gebruiken zijn nog steeds bij hen in zwang. De Peuhls verbouwen alle soorten van granen en zijn veehandelaars; eenige hunner bezitten tot 20,000 stuks. De veelwijverij is door het geheele Rijk algemeen.

— In het proces tegen Wilson, den bekenden schoonzoon van wijlen president Grévy, nu maire van Loches, is uitspraak gedaan. Wilson en Leroux zijn schuldig bevonden aan verkiezings-knoeierijen, en ieder veroordeeld tot 1000 fr. boete en de kosten van het geding. Intusschen blijft de raad Wilson, die reeds tot burgemeester was gekozen, trouw. Alle leden hebben hun ontslag genomen.

—Op de aanbevelings-lijst van hen, die op voordracht van den grootkanselier voor het kruis van Legioen van Eer in aanmerking komen, leest men het volgende: Mme. Meurier, volgens haar kloosternaam sœur Elisabeth, van de congregatie der Zusters van den H. Vincentius à Paulo, bestuurt gedurende 32 jaren met bewonderenswaardige toewijding en met onvermoeiden ijver het weeshuis des Petits Mousses, genaamd van O. L. V. ter Zee, dat zij te Dieppe stichtte, grootendeels uit eigen vermogen. Opmerklijk, dat onder de weinige vrouwen in Frankrijk, welke het Legioen van Eer hebben ontvangen, de meeste behooren tot eene kloosterorde.

Duitschland.—Evenals ten vorige jare maatregelen zijn genomen in Duitschland om gewone soldaten te vrijwaren tegen mishandelingen van de zijde van officieren en onderofficieren, verwacht men thans een aanschrijving van den Keizer tot de hoofdofficieren, waarin hun als plicht wordt opgelegd ten strengsten te waken tegen lomp en ruw optreden vooral van jonge officieren tegenover „burgers." Daarbij wordt in herinnering gebracht, dat reeds bijna een eeuw geleden, in 1798, koning Friedrich Wilhelm III in een Kabinetsorder zijn ongenoegen heeft te kennen gegeven, dat vooral jonge officieren zich den voorrang boven gewone burgers aanmatigen. „In den oorlog, waar het leger voor de geheele burgerij optreed, zal ik het aanzien der militaire macht weten op te houden — zoo schreef de overgrootvader des Keizers — maar voor het overige mag geen militair, van welken rang ook, den geringste mijner burgers „bruskeeren;" want dezen zijn het, en niet ik, die het leger onderhouden; „in hun brood" staan de troepen, waarover ik het bevel voer, en opsluiting, afzetting en doodstraaf zullen de gevolgen zijn, welke ieder overtreder van mijn onverbiddelijke gestrengheid te wachten staan."

„Parijs of Berlijn" vraagt de *Vossische Zeitung*, naar aanleiding van het plan der Fransche regeering, om in 1900 eene tentoonstelling te Parijs te houden.

Zooals men weet, was eene tentoonstelling te Berlijn voor het einde der eeuw reeds lang geleden op touw gezet. Niettegenstaande de Duitsche gezant, graaf Munster, dit aan den minister Ribot mededeelde, heeft de afgevaardigde Deloncle voorgesteld dat de regeering met een eigen ontwerp voor den dag zou komen.

De *Vossische Zeitung* vindt deze houding zeer weinig beleefd. Voor Duitschland is het natuurlijk mogelijk, Frankrijk voor te komen, door reeds tusschen 1895 en 1900 de voorgestelde expositie te houden. Maar de vraag is, zegt het blad, of het wenschelijk is in dit opzicht Frankrijk op zijde te willen streven. De Fransche ministerraad heeft intusschen in beginsel besloten tot het houden eener tentoonstelling in 1900.

— Onlangs is te Aken een boerenknecht tot drie jaren tuchthuisstraf veroordeeld, wegens een meineed betreffende.... twee haringen. Hij had, om een vriend, die twee haringen van een kar gestolen had, te doen vrijspreken, voor de rechtbank te Duren valschelijk getuigd, dat hij een haring gekocht en dien vriend een stuk daarvan gegeven had. Nu bekende hij, dat hij toen onwaarheid gesproken had, en hij kreeg daarvoor de genoemde strenge straf.

— De Berlijners hebben Zondag 3 Juli voor het eerst „Zondagsrust" gesmaakt, volgens de nieuwe, strengere verordeningen. Het sluiten van alle winkels — tot de sigarenwinkels toe — veroorzaakte nogal wat last en het zal zeker wel eenigen tijd duren vóór dat de burgers der Duitsche hoofdstad aan die meerdere rust hunner medeburgers gewend zijn.

— Koningin Charlotte van Wurtemberg reed onlangs naar de Koningin-Weduwe, toen de as van haar rijtuig brak; de koetsier viel van den bok en de paarden sloegen op hol. De Koningin legde zich daarop in de koets op de knieën en wipte met den voet de langs den grond sleepende leidsels op, waarmee zij de paarden tot staan bracht. Zij bekwam geen letsel; de koetsier en ook de palfrenier, die van het rijtuig sprong, werden licht verwond.

Belgie.— Met het plan tot het houden eener wereldtentoonstelling te Antwerpen in 1894, schijnt het waarlijk ernst te zijn. De bedoeling der ondernemers is, zooals wij in *De Koophandel* lezen, "de Europeesche uitstallingen, die terug komen van de wereld-tentoonstelling te Chicago, naar Antwdrpen te lokken, en op die wijze eene tweede groote tentoonstelling tot stand te brengen."

Oostenrijk.—Het Hongaarsche volkshuis keurde de nieuwe muntregeling goed en bracht, na de eindstemming, eene ovatie aan den minister van financiën, Von Weckerle. Te Weenen is ook het wetsontwerp der muntervorming ongewijzigd aangenomen, en vervolgens, met 118 tegen 49 stemmen, besloten, over te gaan tot de beraadslaging over artikelen van het wetsontwerp, behelzende de munt-overeenkomst met Hongarije; ook deze is vervolgens aangenomen. In den loop der beraadslaging deed de minister van financiën de volgende mededeeling, aangaande de staatsschulden na het hervatten der betaling in specie. De zilver-schulden kunnen betaald worden in zilver, indien dit eventueel nog betaalmiddel mocht zijn op het tijdstip der betaling. De zilver-schulden kunnen ook in goud betaald worden; maar zij kunnen vóór de hervatting der betaling in specie niet voldaan worden in niet-verwisselbaar papier.

Het Oostenrijksch huis van afgevaardigden heeft ook goedgekeurd het wetsontwerp, betreffende de leening, die door de munt-hervorming en de conversie noodig wordt gemaakt.

Spanje.—Een zonderlinge werkstaking is in Spanje uitgebroken. Tengevolge van de Donderdag 30 Juni in de Kamer aangenomen Wet, waarbij een belasting van 1 pCt. op beurs-operatiën werd ingevoerd, hebben de effectenmakelaars en financiers besloten, zich van het doen van zaken te onthouden. Er werd dus aan de beurs niets gedaan. Deze houding heeft eene ernstige zijde, want bij eenigen duur zou daaruit een verwarring in financieele zaken ontstaan. De opposanten rekenen, dat de ingestelde belasting alle winst naar de schatkist doet vloeien en de zaken hun geen verdienste meer zullen opleveren. Deze belasting zal nog een ander gevolg hebben, namelijk, dat daardoor de operatiën buiten de wisselmakelaars om bevorderd, worden, d. w. z. zonder eenige officieelen waarborg.

Daarop heeft zich een deputatie van makelaars naar den minister van Financiën begeven, ten einde de intrekking der Wet te verkrijgen. De minister antwoordde, dat de wet noodig was, waarop de deputatie ontevreden vertrok. Men zegt dat de Regeering voornemens is de corporatie te ontbinden, indien de makelaars bij hunne houding volharden.

— De Spaansche Staatscourant bevat een koninklijk besluit, waarbij het minimum-tarief wordt toegestaan voor de voortbrengselen uit Frankrijk, Duitschland, Oostenrijk, België, Engeland, Italië, Nederland, Scandinavië, Zwitzerland, Portugal en de Spaansche koloniën.

— Met 191 tegen 7 stemmen schonk de kamer aan het Ministerie een votum van vertrouwen in zake zijne handels-staatkunde.

— Sedert dinsdag worden alle reizigers, die over de Fransche grenzen binnenkomen, door geneesheeren onderzocht en, evenals hunne bagage, berookt. Wanneer de cholera of de op cholera gelijkende ziekte in Frankrijk toeneemt, zal eene quarantaine voor reizigers te land en over zee worden ingevoerd. In Frankrijk wordt ontkend, dat er choleragevallen in het land voorkomen.

— Te Cadix is het evenbeeld van Columbus' admiraalschip de „Santa María," in tegenwoordigheid van duizenden te water gelaten. De kosten van den bouw heeft de Spaansche regeering op zich genomen. De nabootsingen van Columbus' karveelen, de „Pinta" en de „Nina," worden voor rekening der Vereenigde Staten gebouwd. Op 3 Augustus zullen de 3 vaartuigen de haven van Palos verlaten, terzelfder plaatse waar Columbus uitzeilde. In zee worden de scheepjes aan boord van een groot Spaansch oorlogsschip opgenomen, dat ze bij Cuba weêr te water zet, van waar zij naar Chicago varen, om daar tijdens de tentoonstelling bezichtigd te worden.

Engeland.—De Sultan van Marokko heeft geweigerd, het door den Engelschen gezant, na onderhandeling, opgesteld tractaat te onderteekenen. Den gezant werd 30,000 pd. st. aangeboden, indien hij een ander, door den Sultan zelven gesteld tractaat wilde teekenen. De gezant heeft daarop alle verdere onderhandelingen afgebroken, en Fez den 12n dezer verlaten. Het Engelsche tractaat was eene eenvoudige handels-overeenkomst, en stelde alle natiën op gelijken voet. Het werd ondersteund door de vertegenwoordigers van Duitschland, Oostenrijk, Spanje, Italië en België. Het verwerpen er van wordt toegeschreven aan kuiperijen van Fransche zijde.

Portugal, — Bij gelegenheid van de aanbieding der gouden roos aan koningin Amélie van Portugal, heeft de koning amnestie verleend wegens drukpersdelicten. Ook is kwijtschelding van straf toegekend aan de soldaten, die zich op 31 Jan. ll. aan rebellie schuldig maakten.

Turkije.— Het waarschijnlijke wederoptreden van Gladstone wekt bezorgdheid bij de Porte. Men vreest, dat Gladstone de neutralisatie van Egypte onder waarborg der groote Mogendheden zal doorzetten, waardoor des Sultan's gezag aldaar zal hebben afgedaan.

Brazilie.—Zondag 3 Juli is te San Paulo (Brazilië), door de Italianen eene bijeenkomst gehouden, om te protesteeren tegen de beleedigingen, waaraan onlangs Italiaansche zeelieden te Santos vanwege de politie hebben blootgestaan. Deze bijeenkomst liep op ernstige wanordelijkheden uit. De Italianen liepen door de straten, tartten de overheid en rukten de Braziliaansche vlag neêr. De politie en de burgers tastten daarop de Italianen aan; het gepeupel vernielde een Italiaansche restauratie en de bureelen van het dagblad *Roma*. De vechtpartij duurde tot laat in den avond. Velen werden gedood. Er heerscht groote opgewondenheid.

NOTICIANAN DI CABEL

Recibí dia 6 Agosto

Paris. *5 Agosto.*—Como Mr. Carnot a nengá di doená Henri Rochefort amnistía, un reunion anarquista a protestá contra e decisión; esai a producí algún desorden, i policía a hací fuego contra e anarquístanan, hiriendo nan hopi.

San Petersburgo.—Schoolnan a ser cerrá pa motivo di cólera. E epidemia ta aumentá na Rumania i ta menguá masjá na Francia, oenda nan ta toemando medídanan rigurosa pa evitéle di plamá.

Londres.–Telegrámanan di Marruecos ta bisá koe Sultán ta mantené su conducta hóstil coe Inglaterra, i koe él a declará koe e embahador di Francia lo ta recibí coe masjá pompa i honornan extraordinario.

New York.— Cámara a votá 500,000 dollars pa exposición di Chicago.

Buenos Aires.—*Grippe i caintura geel* ta reiná.

7 Agosto:

Paris. *6 Agosto.* — Courant *Le Temps* ta publicá un artículo bisando koe conducta dje misioneronan inglés a causá kibramentoe di Presidente di Francia coe gobierno di Madagascar.

Cólera ta menguá masjá tantoe.

Londres.—Parlamento inglés a bolbé habri ayera. Coe apoyo de Mr. Gladstone, Mr Ceeg a bolbé sali presidente.

Madrid.—Gobierno ta studiá e proyecto di lei di unión monetaria coe repúblicanan hispano-americana.

La Haya.—La reina i la reina regente a asistí na ceremonia di habrimentoe dje sección nobo di canal Merwede.

8 Agosto.

Paris.—Jaeger, e cahero di cas di Rothchild, a salí condená na 10 anja di trabao forzá.

Londres.—Di 670 miembro, 332 a prestá huramento i nan ta deseoso di purá operaciónnan, considerando e próroga di Setiembre.

Gobernador general di India oriental a resolvé di mandá un curpa expedicionario Afghanistan na defensa di Emir contra atákenan intestino i pa contrarestá un reconciliación coe Rusia.

Madrid.--Un telegrama di Tanger ta anunciá un batalja inminente entre rebéldenan i trópanan di Sultán.

New York.—Congreso a renviá su sesionnan.

9 Agosto.

Paris.-Telegrámanan di Londres ta bisá koe discurso real tabata comunicá na géfenan di partido i koe él ta di más corticoe koe hende nunca a mirá.

Madrid.--Gobiernonan spanjó i americano lo nombrá un comisión pa reglá e dificultadnan dje tratado di reciprocidad.

New York.—Noticianan di Canada ta bisa koe e ministerio nobo a kitá e rebaha facultativa koe tabata motivo di keha di Presidente di Esdos Unidos.

Port-au-Prince.— Ministerio a toemá su dimisión.

Peso mejicano 66½ cent fuerte na New York.

10 Agosto.

Paris.— Resultado definitivo di eleccionnan parcial pa concéhonan general ta doená republicánonan un mayoría di 195 asiento.

Obispo di Poligno a ser asesiná den ferrocarril, cerca Florencia.

Carlos di Bourbon ta abandoná su conducta hóstil coe república francés i él ta unióe na política di Leon XIII.

Londres.—Debátenan den Cámara di Comunes, riba falta di confianza den e actual ministerio, a coeminsá.

Madrid.—Nobo di Tanger ta bisá koe trópanan di Sultán a derrotá e rebéldenan.

Antayera merdia

Paris.—Resultado di eleccionnan pa concéhonan general, conocé te awor, ta 977 republicano i 217 monarquista.

Exposición di óbranan, trahá pa mugernan, a habrí.

Londres. — Gladstone i Balfour a toemá palabra den discusión dje voto di confianza den ministerio Salisbury. Contra su costumbre, Gladstone a papiá e viaha akí 1 ¼ ora noemá; esai mester ta atribuí na convalescencia di su reciente seria indisposición.

Telegráficamente nan ta anunciá koe un gran número di tribu lo sublevá contra Emir.

Madrid.—Den círculonan diplomático no tin otra conversación koe dje próxima dimisión dje canciljer Caprivi na consecuencia di atákenan di Bismarck.

New-York.—Cantidad di sucoe existente ta di 130.000 tonelada pa 109.000 na e mes época di anja pasá.

SE HALLO PRESENTE EN EL SITIO de LUCKNOW

He aquí una pequeña historia de un veterano; relativa á la campaña de la India; mas sobre otra campaña.

Dice así: "En 1854 senté plaza en el 5to Regimiento de fusileros, y en ese año fuí á la China. Tres años después, ó sea en 1857, pasé á Bengala en la India. Me hallé presente en el sitio de Lucknow; bajo el General Havelock, y allí fui herido. Me mandaron entonces á Cawnpore, durante el degüello que tuvo lugar en dicho punto.

"Allí estuvimos espuestos á la humedad, hallándose nuestra ropa húmeda días enteros. En este punto fué donde empecé á experimentar los malos efectos del clima. En 1875 volví á mi aldea nativa y fijé allí mi residencia. Dos años después empecé á sentirme lánguido y cansado. Perdí todo ánimo y energía. Todo me era molesto y me encontré débil y abatido. Al principio tuve mal paladar, sin ningún apetito y lo que comía me ocasionaba dolor en el pecho y la espalda. Además experimentaba un dolor y opresión lerdo y pesado del lado derecho y en las caderas y piernas, y cierta sensación de tirantez ó contracción, como si me sujetasen ó como si me hallase atado.

"Después de cierto tiempo mis brazos se hincharon, y los tendones y músculos de las pantorillas se anudaban con dolor. Me era imposible dormir durante la noche, y durante semanas y semanas no pude conseguir descanso. Solía dormitar por corto tiempo y despertar luego sintiendo dolor. Este estado de cosas continuó algunos meses. Mi salud se debilitaba cada vez más, y tuve que abandonar el trabajo y emplear á una persona para cuidar de mi pequeño negocia. Tomé medicinas de varias clases, pero obtuve poco ó ningún alivio. Visité entonces al doctor del club, el cual me recetó medicinas para uso interior y exterior, pero no hallé alivio con nada sino por corto tiempo. Después de haber estado asistido por este médico durante cuatro años, dejé de acudir á él, y fuí á ver otro médico establecido en Bungay, bajo cuyo tratamiento estuve durante tres meses. Me recetó medicinas y ungüentos, y mi mujer solía restregarme delante del fuego por horas enteras, pero nada me aliviaba.

"El médico me hizo una cuenta del importe de unas cinco libras esterlinas, pero al cabo de tres meses me hallé peor que nunca, y tan endeble que apenas me quedaban fuerzas para ir á ver el médico. Entonces desesperado ya, me decidí á abandonar todo tratamiento de médicos, pues ya había perdido toda fe en la medicina y dije á mi mujer: "Es inútil acudir á médicos por más tiempo, nada pueden en mi caso. Dejaré que las cosas sigan su curso."

"Ora peor, ora mejor, seguí en este estado hasta Marzo 1899, en cuya época dejaron un librito en mi casa, que trataba de una medicina llamada el "Jarabe de la Madre Seigel," y en él leí acerca de un caso parecido al mío en la que el doliente había sido curado por dicho Jarabe. Me procuré pues una botella de los almacenes de Mr. Edgerley y empecé á tomarlo. Al cabo de tres semanas me sentí mejor; los dolores me abandonaron, volvió mi apetito, el alimento que tomaba me sentaba bien, y gradualmente fuí recuperando fuerzas. Cuando hube tomado la tercera botella me hallé en salud perfecta, y jamás en mi vida me sentí mejor. Desde entonces acá no he padecido de nada, y me comprometo á hacer un día de trabajo en competencia con cualquier hombre. Si en ocasiones me siento alguna flojedad del hígado, suelo tomar varias dosis del Jarabe y el dolor me es completamente ageno.

"Después de mi restablecimiento muchos de mis vecinos me preguntaron qué era lo que había motivado la cura, y yo les dije que el Jarabe Seigel me había curado cuando los médicos y la medicina no habían conseguido resultado alguno, que debía mi vida á su empleo oportuno.

"Tiene Vd. mi permiso para publicar esta declaración si cree Vd. que puede ser de provecho para otros. Estoy dispuesto á contestar las preguntas que se me hagan, y hago solemnemente esta declaración, considerándola en conciencia como verídica en virtud de los preceptos de la Ley acerca de Declaraciones (Guillermo IV., c. 62.)

"Declarado en Bunnay, en el condado de Suffolk, hoy diez de Julio, de 1891.

(Firma) "SAMUEL BANHAM.
"Ante mi
(Firma) "HERBERT J. HARTCUP.
"Comisionado para la administración de Juramentos en el Tribunal Supremo de Justicia en Inglaterra."

"La enfermedad del Sr. Banhám era enfermedad severa y crónica del hígado causada por la indigestión y la dispepsia, contraída durante su arduo y prolongado servicio militar en la India. Es hombre de carácter excelente y actualmente tiene un empleo de jardinero. Menciona en su conversación que después de su restablecimiento encontró á una Señora que es ama de llaves en casa de un caballero, la cual le dijo, "Díme, Banham ¿qué es lo que ha obrado en tí mejora tan maravillosa? El le contó lo ocurrido, y como sufriera ella de reumatismo y debilidad, tomó ella también el Jarabe Seigel y halló un alivio sorprendente.

Al dirigirse el lector á los Sres. A. J White, Limitado, 155, Calle de Caspe, Barcelona, estos Señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	24	Sept.	3	Sept.	13
Komt aan te CURAÇAO	,,	29	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19
Vertrekt van ,, ...	,,	30	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10	,,	20
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	31	,,	11	,,	21	Sept.	1	,,	11	,,	21
Vertrekt van ,,	Aug.	1	,,	11	,,	22	,,	1	,,	12	,,	21
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	2	,,	12	,,	23	,,	2	,,	13	,,	22
Vertrekt van ,, ..	,,	5	,,	16	,,	26	,,	6	,,	15	,,	24
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16	,,	25
Vertrekt van ,,	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7	,,	16	,,	26
Komt aan te CURAÇAO	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8	,,	17	,,	27
Vertrekt van ,, ...	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19	,,	28
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10	,,	20	,,	29
Komt aan te NEW-YORK..	,,	16	,,	26	Sept.	6	,,	16	,,	26	Oct.	5

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug.	10	Aug.	20	Aug.	31	Sept	10	Sept.	20
Komt aan te MARACAIBO......		11		21	Sept.	1		11		21
Vertrekt van "		16		27		6		16		25
Komt aan te CURAÇAO........		17		28		7		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao